

РОЗДІЛ VI

Трибуна молодих учених

УДК 339(477):061.1(COT+ЄС)

Ю. Боснюк-Григор'єва

Україна на шляху до європейських стандартів у сфері санітарних та фітосанітарних заходів: що зроблено та які виклики слід подолати

В статті визначено основні шляхи розвитку України в напрямку до забезпечення європейських стандартів санітарних та фітосанітарних норм. Висвітлено результати діяльності нашої держави щодо виконання вимог СОТ та ЄС в аспекті забезпечення належного рівня СФЗ. Аналізуючи сучасний стан та перспективи розвитку України в розрізі зазначених шляхів співпраці з ЄС, наголошено на необхідності системних змін в законодавстві та забезпеченні механізму його виконання, визначено пріоритетні напрямки у відповідній роботі.

Ключові слова: санітарні та фітосанітарні заходи, Світова Організація Торгівлі, Угода з Європейським Союзом, законодавче забезпечення.

Постановка наукової проблеми та її значення. За роки незалежності Україна чимало зробила для активізації свого залучення до світових ринків. Кумулятивним результатом цієї роботи стало набуття членства в Світовій організації торгівлі (СОТ) та укладення угоди з Європейським союзом (ЄС) про вільну торгівлю. Відтак як повноправний, а в подальшому і провідний учасник світового ринку наша держава мусить перевести свою економіку на європейські рейки. А тому, сьогодні особливо актуальним є законодавче забезпечення та впровадження механізмів для розвитку аграрного сектору економіки з метою його відповідності європейським стандартам. Одним із ключових завдань в даному аспекті вбачається в тому числі в організаційно-правовому забезпеченні санітарних та фітосанітарних норм в Україні.

Стан дослідження наукової проблеми. У теорії аграрного, земельного права питання застосування санітарних та фітосанітарних заходів не були предметом комплексного наукового дослідження. Застосування санітарних та фітосанітарних заходів (СФЗ) досліджувалося здебільшого в науці екологічного права в контексті збереження права на екологічну безпеку й сприятливе навколишнє природне середовище [1, с. 230]. Проте, сучасні реалії вимагають від України оперативного та дієвого впровадження законодавчого забезпечення СФЗ на основі європейських стандартів. Певні питання даної теми висвітлювалися у працях А.В. Духневича «Правові проблеми реалізації Угоди про сільське господарство СОТ в Україні» [1], Л.І. Полюхович «Організаційно-правові питання виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції у контексті вимог СОТ» [2], В.І. Семчик «Організаційно-правові проблеми вступу України до СОТ і Європейського Союзу та участі у формуванні єдиного економічного простору» [3]. Досліджувана проблема продовжує бути актуальною та потребує фахової розвідки з точки зору розробки та закріплення правових положень в чинному національному законодавстві.

Формулювання мети та завдань статті. З огляду на важливість проблеми, метою статті є узагальнення законодавчого, нормативно-правового забезпечення СФЗ в Україні через призму європейських стандартів, дослідження можливих прогалин на шляху до асиміляції українського законодавства до євростандартів та пропозиції щодо їх усунення.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких основних завдань: огляд поставлених цілей перед Україною у сфері досліджуваної тематики; розкриття сутності низки нормативно-законодавчих документів; систематизація і узагальнення сучасного рівня стандартів у сфері СФЗ а також визначення пріоритетних напрямків роботи у даній сфері.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. 27 червня 2014 року між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони підписано економічну частину Угоди про асоціацію (далі – Угода) [4].

Цілями асоціації зокрема, є запровадити умови для посилення економічних та торговельних відносин, які вестимуть до поступової інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС, у тому числі завдяки створенню поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі, як це визначено у Розділі IV («Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею») цієї Угоди, та підтримувати зусилля України стосовно завершення переходу до діючої ринкової економіки, у тому числі шляхом поступової адаптації її законодавства до *acquis* ЄС [4].

В главі 4 статті 59 Угоди зазначено, що метою цієї глави є сприяння здійсненню торгівлі товарами, що охоплюються санітарними та фітосанітарними заходами між Сторонами, забезпечуючи при цьому охорону життя і здоров'я людей, тварин та рослин, шляхом: а) забезпечення повної прозорості стосовно санітарних та фітосанітарних заходів, що застосовуються у торгівлі; б) наближення законів України до законів ЄС; с) визнання стану здоров'я тварин і рослин Сторін та застосування принципу регіоналізації; d) встановлення механізму визнання еквівалентності стосовно санітарних та фітосанітарних заходів, що застосовуються Сторонами; е) подальшого впровадження принципів Угоди СФЗ; f) встановлення механізмів та процедур щодо сприяння торгівлі; та g) покращення взаємозв'язку та співробітництва між Сторонами з питань санітарних та фітосанітарних заходів [4]. В площині зазначених семи принципів повинна активно рухатися Україна з метою закріплення міцних позицій на ринках Європи, що в свою чергу позитивно відобразиться на економіці нашої держави.

Проаналізувавши сучасний стан та перспективи розвитку України в розрізі зазначених шляхів співпраці з ЄС слід зазначити таке. Забезпечення повної прозорості стосовно санітарних та фітосанітарних заходів є фундаментальним принципом для кожної держави-учасниці європейського ринку.

Дефініція СФЗ згідно з Угодою про застосування санітарних та фітосанітарних заходів, що підписана між Україною та Світовою Організацією Торгівлі розтлумачена як будь-який захід, що проводиться, зокрема для захисту життя або здоров'я тварин чи рослин на території Члена СОТ від ризиків, що виникають у результаті проникнення, укорінення чи поширення шкідників, хвороб, організмів, які є носіями хвороб, а також хвороботворних організмів.

СФЗ включають усі відповідні закони, постанови, нормативні акти, вимоги та процедури, включаючи, *inter alia*, критерії кінцевого продукту; виробничі процеси та способи виробництва; процедури тестування, інспекції, сертифікації та ухвалення; карантинні режими, включаючи відповідні вимоги щодо перевезення тварин чи рослин або щодо матеріалів, необхідних для їх виживання під час перевезення; положення щодо відповідних статистичних методів, процедур відбору та методів оцінки ризику; вимоги щодо пакування та етикетування, які безпосередньо стосуються безпеки продуктів харчування [5].

СФЗ повинні ґрунтуватися на міжнародних стандартах, рекомендаціях, інструкціях тощо. Крім того, забезпечення оперативного публікування нових СФЗ, доступність інформації для усіх зацікавлених сторін, надання відповідей, запитуваних документів повинні бути пріоритетними для України в площині прозорості СФЗ. З метою досягнення зазначеного важливим є технічне забезпечення діяльності відповідних структур. Крім того, доцільним та зручним для оперативної роботи, на нашу думку, є створення єдиної бази даних щодо актуального стану санітарних та фітосанітарних заходів.

Працюючи в напрямку наближення законів України до законів ЄС звертаємо увагу, що базові засади функціонування системи санітарних та фітосанітарних заходів ЄС із забезпечення якості та безпеки продуктів харчування окреслені у Регламентах Ради ЄС №178/2002 від 28 січня 2002 року та № 852/2004 від 29 квітня 2004 року. Більш детальна інформація та вимоги щодо того чи іншого продукту міститься у відповідних регламентах та директивах ЄС [6].

При цьому підходи та дозвільні процедури в ЄС різняться в залежності від виду імпортованого товару, які можуть бути умовно поділені на три основні групи:

- харчова продукція тваринного походження (у т.ч. живі тварини, призначені для забою);
- харчова продукція рослинного походження;
- змішані продукти (які складаються з компонентів як рослинного, так й тваринного походження).

Зокрема, експорт продуктів рослинного походження не передбачає процедуру його легалізації. Достатнім є проходження контролю продукції на предмет її відповідності санітарним та фітосанітарним вимогам ЄС (в залежності від виду продукції процедура контролю може бути більш або менш складною). Відповідальність за дотримання встановлених європейським законодавством вимог покладена на імпортера.

Без перебільшення можна стверджувати, що підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС є найбільш масштабним пакетом домовленостей в історії незалежної України. Відтак, законодавство України потребує ґрунтовного та системного доопрацювання в багатьох напрямках, зокрема і щодо санітарної та фітосанітарної безпеки рослинництва.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 року №847-р затверджено план заходів з імплементації розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016-2019 роки [7].

В свою чергу, Розпорядженням КМУ від 24.02.2016 року №228-р схвалено Всеохоплюючу стратегію імплементації Глави IV (Санітарні та фітосанітарні заходи) Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [8].

Відповідна стратегія побудована таким чином: зазначено найменування стратегії, базове законодавство ЄС, строк підготовки та строк її впровадження.

Відтак, Розділ 3 Стратегії присвячено фітосанітарним заходам, які в свою чергу розділено на конкретні заходи із зазначенням окремо відповідного законодавства ЄС та строків їх впровадження:

- заходи, які застосовуються щодо здоров'я рослин (строк підготовки 2018- 2019 рр., строк впровадження – 2019- 2020 рр.);
- заходи, які застосовуються щодо захисту прав на сорти рослин (строк підготовки – 2019 р., строк впровадження – 2020 р.);
- заходи, які застосовуються щодо реєстрації засобів захисту рослин (строк підготовки – 2019 р., строк впровадження – 2020 р.);
- заходи, які застосовуються щодо добрив (строк підготовки – 2021 р., строк впровадження – 2021 р.);
- заходи, які застосовуються щодо насіння та посадкового матеріалу рослин (строк підготовки – 2017 р., строк впровадження – 2018 р.);
- заходи, які застосовуються щодо контролю генетично модифікованих організмів (строк підготовки – 2017 р., строк впровадження – 2018 р.) [8].

Як вбачається зі строків впровадження зазначених вище СФЗ, повне оновлення законодавства у відповідності до вимог ЄС заплановано Україною на 2021 рік.

При цьому, Сторони в Угоді окремим принципом зазначили про встановлення механізму визнання еквівалентності стосовно санітарних та фітосанітарних заходів, що застосовуються.

Відповідна норма міститься в ст. 4 Угоди про застосування санітарних та фітосанітарних заходів, а саме члени СОТ повинні визнавати санітарні та фітосанітарні заходи інших Членів еквівалентними, навіть якщо ці заходи відрізняються від їхніх власних заходів чи від заходів, які використовуються іншими Членами СОТ, що ведуть торгівлю цим самим товаром, якщо експортуючий Член СОТ об'єктивно продемонструє імпортуєчому Члену СОТ, що його заходи досягають належного рівня санітарного чи фітосанітарного захисту, встановленого імпортуєчим Членом СОТ. [5].

Країни-учасниці ЄС є одночасно і членами СОТ, а тому Україна повинна розробити та прийняти такі нормативно-правові акти щодо санітарних та фітосанітарних заходів, які б задовольняли вимоги обох організацій і при цьому дати потужний імпульс для розвитку своєї економіки, проте не створити додаткові перешкоди для національного виробника.

Наразі Закон України «Про карантин рослин» становить частину законодавства України щодо захисту життя та здоров'я рослин, а саме визначає правові, організаційні та фінансово-економічні основи карантину рослин, повноваження органів державної влади, їх посадових осіб, права і обов'язки юридичних та фізичних осіб, спрямовані на запобігання занесенню та поширенню відсутніх на території України регульованих шкідливих організмів [9].

Інші закони, які є ключовими у зазначеному аспекті, це Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», Закон України «Про захист рослин», Закон України «Про пестициди та агрохімікати», Закон України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та

якості харчових продуктів» тощо [1, с. 236]. Незважаючи на значну кількість нормативно-правових актів щодо безпечності сільськогосподарської та харчової продукції, їх норми не узгоджуються з досить жорсткими Регламентами Європейського Союзу, а тому існує необхідність системного підходу у прийнятті законів у сфері забезпечення відповідних санітарних та фітосанітарних заходів. З метою покращення взаємозв'язку та співробітництва між Сторонами з питань санітарних та фітосанітарних заходів сторони (Україна та ЄС), підписавши Угоду, домовилися про створення Підкомітету з управління санітарними та фітосанітарними заходами.

При цьому, основними функціями Підкомітету є:

- контроль за впровадженням положень Глави 4 Угоди про асоціацію «Санітарні та фітосанітарні заходи» та вивчення всіх питань, які можуть виникнути у зв'язку з впровадженням, а також розгляд усіх питань, що стосуються цієї Глави.

- перегляд та внесення змін до відповідних додатків до зазначеної вище Глави, а також вироблення рекомендації для інших органів відповідно до положень Угоди про асоціацію.

Будь-які рішення, рекомендації, звіти або інші дії Підкомітету або будь-якої групи, що створена Підкомітетом, що пов'язані з отриманням дозволів на імпорт, обміну інформацією, дотриманням вимог прозорості, визнанням регіоналізації, еквівалентністю заходів тощо, мають прийматись Сторонами на основі консенсусу [4].

При цьому зазначаємо, що тотожна норма міститься в статті 12 Угоди про застосування санітарних та фітосанітарних заходів, підписаної між Україною та СОТ, відповідно до якої домовлено про заснування Комітету із санітарних та фітосанітарних заходів з метою забезпечення постійного форуму для консультацій. Він здійснює функції, необхідні для виконання положень цієї Угоди та реалізації її завдань, зокрема, стосовно гармонізації. Комітет приймає рішення шляхом консенсусу [5]. Так, 16 травня 2017 року в Києві відбулося перше засідання Підкомітету з управління санітарними та фітосанітарними заходами Комітету Асоціації Україна – ЄС у торговельному складі під головуванням Голови Держпродспоживслужби та начальника відділу двосторонніх міжнародних відносин Генерального Директорату з питань охорони здоров'я та безпечності харчових продуктів Європейської Комісії (DG «SANTE»).

У ході засідання, організованого Держпродспоживслужбою у співпраці з Урядовим офісом з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів України, сторони схвалили рішення Підкомітету з управління санітарними та фітосанітарними заходами стосовно затвердження Правил процедур та обговорили актуальні питання двостороннього співробітництва між Україною та ЄС у сфері санітарних та фітосанітарних заходів та визначили пріоритети ефективної взаємодії у зазначених питаннях. В даному аспекті наголошуємо на необхідності співпраці Підкомітету з міжнародними організаціями в галузі санітарного та фітосанітарного захисту, особливо з Комісією з «Кодексу Аліментаріус», Міжнародним епізоотичним бюро та Секретаріатом Міжнародної конвенції із захисту рослин.

Встановлення механізмів та процедур щодо сприяння торгівлі вимагає в тому числі створення підконтрольних державі структур для забезпечення його практичного застосування, оптимального втілення та настання реальних позитивних наслідків у сфері торгівлі на міжнародному ринку для кожного учасника відповідних господарських відносин.

Постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» утворена Державна служба з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів [10]. Постановою Кабінету Міністрів України від 02 вересня 2015 року № 667 затверджено Положення про Держпродспоживслужбу [11]. Територіальні органи Держпродспоживслужби утворені постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1092 [12].

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 року №260-р «Питання Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів» Держпродспоживслужба офіційно розпочала роботу і приступила до виконання функцій [13]. З примірної структури Головного Управління Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів в області вбачається створення Управління фітосанітарної безпеки, в свою чергу виокремлено відділ карантину рослин, відділ фітосанітарних заходів на кордоні, відділ контролю за обігом засобів захисту рослин, відділ прогнозування, фітосанітарної діагностики та аналізу ризиків [14].

Вважаємо доцільним та ефективним створення однієї структури, на яку покладені усі функції у сфері безпечності харчових продуктів та захисту прав споживачів. В даному випадку йдеться про системність та єдність в роботі відповідної служби, раціональність у використанні бюджетних

коштів, координацію та оперативність, високий рівень злагодженості у співпраці з міжнародними структурами, що в свою чергу позитивно вплине на поживлення торговельних відносин з ЄС.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, незважаючи на вжиті Україною заходи, а саме прийняття стратегії розвитку, створення профільної служби, розвиток співпраці з міжнародною спільнотою, асиміляція стандартів у сфері СФЗ на законодавчому рівні й досі розвивається надто повільними темпами. При цьому, наголошуємо, що перед Україною стоїть складний виклик – узгодити законодавче закріплення СФЗ з жорсткими вимогами СОТ та ЄС, одночасно спонукати національного виробника до нарощування виробництва.

Від темпів перебудови стандартів якості виробництва товарів в аграрній сфері залежить соціальне відродження села, вирішення продовольчої проблеми, створення ринкової економіки в цілому. Український ринок зерна, цукру, кондитерських виробів, овочів, фруктів та плодоовочевої консервації потенційно може виступати фундаментом для налагодження потужних економічно-торгівельних зв'язків з країнами-учасниками СОТ та ЄС. У наш час дедалі більш зрозумілим стає висновок про те, що аграрний сектор економіки визначає розвиток внутрішнього ринку держави.

Подальші дослідження спрямовуватимуться на актуалізацію інноваційного розвитку санітарних та фітосанітарних заходів з метою виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції, орієнтованої на зовнішній ринок. Питання створення механізму сприяння торгівлі також вимагає окремого дослідження.

Джерела та література

1. Духневич А.В. Правові проблеми реалізації Угоди про сільське господарство СОТ в Україні [Текст]: монографія / А.В. Духневич. – Луцьк : Вежа-Друк, 2016. – 400 с.
2. Полюхович Л.І. Організаційно-правові питання виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції у контексті вимог СОТ: дис. ... канд. юрид. наук. – 12.00.06 / Л.І. Полюхович. – Х., 2013. – 226 с.
3. Семчик В.І. Організаційно-правові проблеми вступу України до СОТ і Європейського Союзу та участі у формуванні єдиного економічного простору / В.І. Семчик // Правова держава. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2005. – Вип. 16. – С. 325 - 334.
4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
5. Угода про застосування санітарних та фітосанітарних заходів від 15.04.1994 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/981_006.
6. Санітарні та фітосанітарні заходи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/Ukraine+EU+export-import+helpdesk+/Non-tariff+regulation/SPS+measures>.
7. План заходів з імплементації розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016-2019 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. 847-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/847-2014-p>.
8. Про схвалення Всеохоплюючої стратегії імплементації Глави IV (Санітарні та фітосанітарні заходи) Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 228-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/228-2016-p>.
9. Про карантин рослин: Закон України від 03.04.2003 р. № 3348-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3348-12>.
10. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 442 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-p>.
11. Про затвердження Положення про Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів : Постанова Кабінету Міністрів України від 02 вересня 2015 року № 667 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/667-2015-p>.
12. Про утворення територіальних органів Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів : Постанова Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1092 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1092-2015-p>.

13. Питання Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 260-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/260-2016-p>.
14. Примірна структура Головного Управління Держпродспоживслужби в області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.consumer.gov.ua/Pictures/Files/Editor/document/довідник/структура%20головне%20управління.pdf>.

Боснюк-Григорьева Ю. Украина на пути к европейским стандартам в сфере санитарных и фитосанитарных мер: что сделано и какие вызовы следует преодолеть. На основании Соглашения об ассоциации, подписанного между Украиной и Европейским Союзом, в статье определены основные пути содействия осуществлению торговли товарами, которые подлежат санитарным и фитосанитарным мерам между сторонами, а именно обеспечение полной прозрачности в отношении санитарных и фитосанитарных мер, применяемых в торговле; приближении законов Украины к праву Европейского Союза; признание состояния здоровья животных и растений Сторон и применения принципа регионализации; установление механизма признания эквивалентности относительно санитарных и фитосанитарных мер, применяемых Сторонами; установление механизмов и процедур по содействию торговле; улучшение взаимосвязи и сотрудничества между Сторонами по вопросам санитарных и фитосанитарных мер. Проанализированы и систематизированы сделанные Украиной шаги и их эффективность в направлении приближения санитарных и фитосанитарных мер с европейскими стандартами. В статье затронуты вопросы необходимости согласования законодательного обеспечения санитарных и фитосанитарных норм с жесткими критериями не только Европейского Союза, но и Всемирной торговой организации. Отмечена необходимость системных изменений в законодательстве и обеспечении механизма его выполнения, определены приоритетные направления в соответствующей работе.

Ключевые слова: санитарные и фитосанитарные меры, Всемирная Торговая Организация, Соглашение с Европейским Союзом, законодательное обеспечение

Bosniuk-Grygorieva Yu. Ukraine on the Way to the European Standards in Sanitary and Phytosanitary Sphere: What Has Been Done and What Challenges Should Be Overcome. The article considers the basic ways to facilitate trade in goods covered by Sanitary and Phytosanitary measures in accordance with the WTO Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures (SPS Agreement) and in the context of the Association Agreement, signed between Ukraine and the European Union. The emphasis is laid on ensuring full transparency regarding sanitary and phytosanitary measures applied in trade; approximation of the laws of Ukraine to the EU laws; acknowledgment of the health status of animals and plants of the Parties and application of the principle of regionalization; introduction of certain mechanism for the recognition of equivalence in trade with regard to sanitary and phytosanitary measures; establishment of mechanisms and procedures for trade facilitation; improvement of the relationships and cooperation between the Parties on sanitary and phytosanitary measures. The steps taken by Ukraine and their effectiveness towards the approximation of sanitary and phytosanitary measures to the European standards are analyzed and systematized. The article highlights the issue of the necessity to adjust the legislative provisions of sanitary and phytosanitary standards to the rigorous criteria not only of the European Union, but also of the World Trade Organization. The author places importance on the necessity of the systemic changes in legislation and providing the mechanism for their implementation. The author elucidates the activity priorities on this way.

Key words: sanitary and phytosanitary measures, World Trade Organization, Agreement with the European Union, legislative support.